

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

67. szám.

Brassó, Szombat, június 12-én.

II. évfolyam 1886.

Lapunk jövő száma a közbeeső pünkösti kettős ünnep miatt csak csütörtökön, folyó hó 17-ikén fog megjelenni.

Brassó, 1886. június 11.

A legutóbbi napoknál mozgalmassabbak tíz év óta alig voltak hazánkban. A főváros zajongott, akár fölkelés idejében; a politikai körökön oly izgatottság vett erőt, minő csak válságos időkben szokott előfordulni. S valljuk meg nyíltan, a válság könnyen igen komoly alakot ölthetett volna, ha Magyarország királya a legnagyobb zavar közepette is nem igazolja, hogy mindenképp föltiszteli azon alkotmányt, melyre ország-világ előtt eskütt tett; ha Magyarország élén ma oly férfi nem áll, mint Tisza Kálmán, a ki a legkritikusabb percben is meg tudja védeni Magyarország hatalmát és tekintélyét, szemben oly ellenséges elemekkel, kik „nem feledtek, de nem is tanultak semmit.”

Egy különben magyar-baráti érzelmeiről ismeretes közös-hadseregbeli tábornok, Janszky, elég meggondolatlan volt magasztaló beszéd kíséretében megkoszoruzni Hentzi sírját éppen Budavár visszavételének napján. Ez volt az indító ok. Folytatása a parlamentben és az utcán. Ugron Gábor interpellálta ez iránt a miniszterelnököt, mert ebben a magyar haza és nemzet elleni érzékeny sérelmet lát. A budapesti egyetemi ifjuság, melyet szüléik azért küldenek az egyetemre, hogy ott tudományos pályákra készüljenek, feltűzelve ifjai hévtől, utcái demonstrációkban ad kifejezést megbotránkozásának, bezuzza Janszky tábornok ablakait, megzújtja a Hentzi-szobrot, abczugolja a miniszterelnököt, még mielőtt ismerné ennek gondolkodásmódját ezen ügyben.

A miniszterelnök nyilatkozik a parlamentben. Rosszalja a tábornok eljárását, mely, bár határozottan nélkülöz minden politikai jelleget, tapintatlan volt. E felelet, melynél nyiltabbat, szebbet s határozottabbat Magyarország alkotmányos életünk helyreállítása óta arról a helyről még nem hallott, megváltoztatja a közvéleményt, s azon egyetemi fiatalság, mely néhány nappal azelőtt ellenszenvének adott kifejezést a kormányelnök ur iránt, e felelet behatása alatt fáklyásmenetet akar neki rendezni.

A konzekvenciát a fiatalság nem keresi. Itélt, mielőtt tudta volna, van-e oka reá vagy nincs, s ezt fáklyák fényével akarja beigazolni. — Gyenge fény! legfeljebb arra lett volna alkalmas, hogy elhomályosítsa ama dicsőséges napok emlékét, mikor Magyarország fiatalsága egy nagy és fenkölt eszméért demonstrált, állt ki a síkra.

A sajtó, pártkülönbség nélkül, meg volt elégedve Tisza Kálmán feleletével. Lehetett is. De az idő nem azért muldó, hogy az ellenzéki lapok már másnap a legkülönfélébb szenzácionális híreket ne kolportálják. Napok óta a legkülönfélébb változatokban csak ezt az egy kérdést tárgyalták, a mihez a reánk mindenkori agyarkodott bécsi lapok is nyújtottak gyújtóanyagot.

Az izgatásnak legkülönfélébb nemei használtatván, nem csoda, ha az megtermette gyümölcseit. Az egyetemi fiatalság nem elégedett meg eddigi sikerével, hanem folytatta tüntetéseit. Alkalmat nyújtott a fővárosi rendőrségnek a legbrutálisabb magatartásra, hogy komolyabb ok nélkül fegyverhez nyuljon a polgárság ellenében. A demonstrációk áldozatot is követeltek. Egy szegény munkás életét veszté! — Igaz, hogy az ifjuság szépen eltemettette; de vajjon letörlik-e az anya könyeit azon szép beszédek, melyeket sírján tartottak? A halál okozója, bár a rendőri közegek, br-

talitásától ered, mégis csak a fiatalság marad, mert ha nyugodtan, komoly férfiakhoz illően várja be a dolgok fejlődését, az a szegény ember ma nincs még a rideg földben.

A felelősség terhe az ellenzék lapjain s az ifjuságon. Amaz izgatott parforce-szerűleg, emez lépre ment, sőt kecsgetti magát azon hittal, hogy a kellemetlen incidens elintézésében neki is van része. Nem tagadjuk, hogy van. Az t. i., hogy ama „hazafias” demonstrációk kezdenek munkás-zavarokká fejlődni, talán helyébe lép az „önzetlen lelkesedésnek” a bizonytalan egzisztenciájú egyének demonstrálása, a mit más szavakkal utonállásnak, fosztogatásnak, szóval a személy- és vagyonbiztonság veszélyeztetésének neveznek. A megszelidített oroszán is, mikor vért szagol, felbőszül, felébred benne vad természete és vért kíván.

Ezt a benyomást teszik reánk a dolgoknak sajnálatraméltó fejleményei Budapesten, mely ma csaknem ostromállapotban áll. — A munkások régen várnak ily kedvező alkalmat. Most odanyújtotta nekik öntudatlanul az ellenzék s vele az egyetemi fiatalság.

Mi tiszteljük a fiatalságban azon hazafias érzést, melyet a magyar egyetemi ifjuság 1848. márczius 15-ike óta oly kegyeletesen megőrzött a hazának. Ép ezért nem szeretnők, hogy az fölösleges dolgokra elfecséreltessék akkor, midőn a netalán megsértett nemzeti önértetnek rendes, alkotmányos uton lehet elégtételt szerezni. Az utcán nem szoktak igazságot szolgáltatni. Nagyon helyesen jegyezte meg a miniszterelnök ur, hogy a mely nemzet ut zai demonstrációk által akar magának elégtételt szerezni sértett becsületéért, a midőn arra alkotmányos eszközei vannak, az magát ma fenn nem tarthatja.

Örökösen abnormális körülmények között uralkodni egy országban, vezetni annak ügyeit, nem lehet. Már pedig ily tüntetések abnormálisak, mert eo ipso praejudikálnak a dolgok rendes menetének.

A fiatalság tehát, melynek hazánk történelmében egy fényes lap jutott, gondolja meg jövőben jól, hogy neki szent feladata szeplőtlenül megőrizni nemzedékről nemzedékre 1848. magyar egyetemi ifjuságának dicső emlékét, a mire ily utcái tüntetések épenséggel nem alkalmasak.

A Janszky ügy már el van intézve. Tisza Kálmán győzelmével végződött. A tábornok szabadságolva lett, bármint is híresztelték az ellenzéki lapok, hogy a korona elégtételt kért Tiszától a hadsereg részére első nyilatkozatáért. Maguk az ellenzéki lapok sem hitték, hogy Tisza erre képes legyen s így gyorsan beadatták vele a lemondását.

Majd az egész kormány lépett vissza, majd csak Tisza és ajánlotta maga helyett Szapáryt. Végtére azután egyik sem lépett vissza s az ellenzékiek felsültek fontoskodásaikkal. Tisza megmaradt miniszterelnöknek s hihetőleg soká fogja még becsületesen, dicséretre betölteni ama diszes helyet, mely egykoron Magyarország nádorispánjainak helye volt.

Az ellenzék egymagában nem nagy jelentőségű dolgot felfújt nemzeti ügygyé, nemzeti sérelemmé. Demagógok, mint Ugron Gábor, nekiestek a hadseregnek, gyalázták, piszkolták azt s egyesek bűneiért elítélték az egész nagy testületet s felelőssé tették érte Tisza Kálmánt. Az ellenzéki lapok kontráztak nekik s innen is, tul is a Lajthán fellármázták a kedélyeket, előidéztek oly jeleneteket, a melyek nélkül nagyon szépen el lehetett volna a haza.

Ők Tiszának akartak vermet ásni vele. Pedig az ellenkezőt érték el. Mert ha valaha erős volt Tisza pártja az országban, ma csak

ugyan az. Egész Magyarország; minden elfogulatlan honpolgár háta mögött áll neki, a ki megmutatta, hogy ő nem eszköze a koronának, hanem jó tanácsosa s magyar miniszterelnöke, a ki — ha a nemzet becsülete forog kockán — megtudja azt védeni bárkivel szemben is. Az ellenzék tehát csak magának ártott, Tiszának nem s ha azt hiszi, hogy az ő bujtogatása nélkül az ügy nem nyert volna ily, reánk nézve kielégítő megoldást, úgy nagyon csalódik.

Csendesebben s talán szebben fejlődött volna a dolog s az ellenzék megtakaríthatott volna magának egy nagy — felsülést.

A képviselőház június 9-én befejezte a vámtarifa általános tárgyalását; csak az előadó és a határozati javaslatok benyújtóinak zárbeszédai maradtak másnapra. — Tisza miniszterelnök válaszolt Horánszky Nándornak a választói névjegyzékek tárgyában tett interpellációjára. Az ülés végén pedig Csanády Sándor interpellálta a belügyminisztert a rendőri brutalitások tárgyában, kijelentvén, hogy interpellációját nem a párt megbízásából, hanem csak saját nevében teszi meg. Tisza miniszterelnök utalt az Irányi interpellációjára adott válaszára. Feleletét az egész ház, Csanády és még két társa kivételével tudomásul vette. 10-én folyt a szavazás, mely szerint a vámtarifa 38 szotöbbséggel elfogadtatott.

Román lapszemle.

Miután a t. szerk. ur lapjának egyik rovatában megemlítette a brassói zsunk elítélését, nem árt, ha a „Gazeta” után a tárgyalást is megismertetjük. A vád: idegen színek hordása. Vádló: Bock alállamügyész, ki ezeket mondja:

„Olyan szomszédország színeinek hordásával, mely hazánk iránt nem a legbarátságosabb érülettel viseltetik, a Junik az állam ellen tüntettek. Idegen színek hordása: bűnügy, a mit nálunk szelidebben büntetnek, mint más országokban. Tekintve, hogy az ifjak figyelmeztetve voltak, hogy ne hordják az idegen színeket, de eredmény nélkül, igen szelid büntetést indítványoz t. i. 8 napi fogságot s 50 frt pénzbüntetést a 20 évnél fiatalabbakra és 10 napi fogságot s 80 frt pénzbüntetést a nagykorúakra.”

Lenger Juon védőügyvéd: Az ügy jelentéktelen, kisdud forum és egyetlen bíró előtt állván, de kényes. A gondolkodó embernek meg kell fontolni, hogy meg ne sértsé a közjog lelkiismeretét; a bíróság ügyeljen, hogy alaptalan itélettel magát ne kompromittálja. A törvény szakaszait olvasva, tagadja a bíró illetékességét. Egy törvényt sem tiltja meg maguknak a színeknek hordását, hanem csak a lobogókat és jelvényeket. Maguk a színek önmagukban még nem képeznek jelvényeket, tehát nem állnak törvény alatt. Ama színeket lehet, hogy századok óta hordták mint ékítményt az ilyen ünnepélyek alkalmával, de nem tüntetésképen. Az ifjak nem tagadták a színek hordását s nem is lenne szükség, mert ha e színek önmagukban ellenségesek lennének, legelőbb ama gyarakat kellene bezárni, a melyekben készítik s eladják. Olvassa az 1874. és az újabb miniszteri rendeletet s azokban a színekről még szó sincsen, az 1848. évi XXI. t. cz. által pedig az idegen jelvények hordása van tiltva hivatalos közünnepélyeken. Ama mulatság magánjellegű volt s így akármilyen színeket lehetett hordani. A miniszter el sem ítélteti a veres-, sárga- s kékszíneket, melyek alatt Bethlen, Rákóczi, Báthoriak és Zápolya harcoltak. Ha ezen színek idegenek lennének, nem állanának az ország czimerében s nem volnának Budapest színei. A mint ott használják, miért ne használnák itt is. Kéri a felmentést.

Bock alállamügyész: Nem akar sokat beszélni; de megjegyzi, hogy itt lehet veszélyes az, a mit Budapesten tesznek. Nem köteles megmondani annak okát, a miért Fogarason a veres, fehér, zöld színeken kívül minden más színt eltiltottak. Nem megy Zápolyáig, mert más feladata volt akkor az államnak, mint ma. A színek hordása a haza érdekében van tiltva.

Lenger Jonu védő: A színek nincsenek eltíltva; az 1848. évi XXI. t. cz. utolsó bekezdése jogot ad a nemzetiségeknek, hogy színeik legyenek. Az ítélet nem a rendeletek, hanem a törvények alapján hozandó. Az ifjakat meg sem kérdezték, hogy melyik államnak van veres, sárga, kék színű lobogója s még is tüntetést tulajdonítanak nekik. Kéri a felmentést.

Drexler albiró: Nem akar az illetékeségrő beszélni; előveszi a készen tartott ítéletet az asztalról és olvassa: Egy ifju minden büntetés alól fölmentelik, mert be lőn igazolva, hogy nem hordott színeket, egy másiknak ügye függőben maradt, a többiek megbüntettek, mert: Románia színeit hordták, s értésítve voltak azok eltíltása felől; a hibát mindnyájan elismerik, négyen kívül, kik tagadják, de a rendőrök ellenök bizonyítanak, hogy hordták a színeket, megszüntették a miniszteri rendeletet s tudhatták, hogy hinek a színei azok, főleg azért sokat járnak Romániába, az 1879. évi XL. t. cz. 36. §-a alapján két napi fogságra s 10 frt pénzbüntetésre s esetleg 3 napi fogságra és a perköltségekre ítéltetnek.

Az áll. ügyész és a védő ügyvéd nem lévén megelégedve, mindketten fellebbeztek. Elítéltettek összesen 48-an, egy nem jelent meg s egy felmentetett s így összesen 50-en voltak.

Mindezt ellehetett volna szépen kerülni, hanem ezen már túlvannak. Főleg a román lapok eszélyesen tennék, ha levonnák a napirendről Románia színeit s nem okoznának olvasóiknak több bajt és veszedelmet.

Czenkalji.

Emlékirat

egy a „Brassói ipar és kereskedelmi egyesület” által felállítani szándékolt kivitelű árucikkek tárgyakban.

(Folytatás.)

Igaz ugyan, hogy az újabb politikai izgatások közbejártása következtében Románia, a mikor csak tehetette, háttérbe szorította iparunkat s legyőzhetetlen akadályokat gördített eléje, a mi különösen a törvénytelen vámkezelésekben és más szándékos szokatlanokban nyilvánult. Különösen tapasztaltuk ezt a transito szállítások alkalmával, melyek ezen zsarolások következtében rendesen kárral végződtek a termelőre nézve, a ki újabb időben — mióta t. i. Németország kezd tért hódítani Romániában — már nem várta be a romániai kereskedőt, hanem felkereste Románia nagyobb városait és Románián át jutott Bulgáriába stb. is.

A politikai izgatások folytán a román nép is elenszenves indulattal viseltetett minden iránt, a mi magyar; nagyon természetes tehát, hogy kivitelünk — mint Kegyelmeskedés a konzulatusi jelentésekből láthatja — évről-évre tetemesen csökkent, a mi egyértelmű iparunknak évről-évre való hanyatlásával.

S valóban, a ki csak még egy évtizeddel ezelőtt ismerte Brassó város iparát, az ma csak alig fog reáismerni. A hol ezelőtt takácsok százai találtak búsas kérészetet, ott ma már összesen három takács tengeti életét; a hol ezelőtt 17 gyapjumasoda volt állandóan elfoglalva, ott ma már csak három áll fenn s ezek is vajmi kevés anyaggal ellátva. Így vagyunk minden iparaggal. Néhány száz önálló eszmadia és cipész helyett ma már alig dolgozik rendesen ötven mester, míg ezelőtt jómódu iparosaink nagy része itthon jutott koldusbotra, más része pedig kivándorolt Romániába, hogy odavetve magukat egy bizonytalan jövő karjaiba, — ott teljesen tönkre menjenek.

A ki pedig az egykori jólétből még valamit megmenthetett, az ma megemészti kis tőkéjét, melynek elfogyásával ő is csatlakozhatik társaihoz.

Igy fog egy hajdan gazdag város és vidék teljesen tönkre menni s elszegényedni, sőt elnéptelenedni.

Nagyon sötétnek tetszhetik Nagyméltóságod előtt ezen általunk itt festett kép. Mi fájjaljuk legjobban, hogy az így is van természetben. A dolgok így állása mellett iparos osztályunk minden reményét egy reánk nézve kedvezőbb vám- és kereskedelmi egyezmény létrejövételére helyezte. Biztunk abban, hogy ilyen esetben a távolság s szállítási költség csekély voltánál fogva a különben is kedvelt u. n. brassói iparcikkekkel (brasovienne) kiszoríthatjuk az ezeket különben sem pótolta és jóval drágább német cikkekkel és ismét visszahódíthatjuk a félig már elvesztett piacot. Biztunk abban, hogy ez esetben eleje vétetvén a magyar termelő elleni vexálásnak, transito szállításunkon könnyítettük s a mit esetleg már elhódított tőlünk Németország Romániában, azt helyrehozhatjuk Bulgáriával.

Ez esetben ismét feljövendett volna a brassói s általában az erdélyi ipar napja, mert Bulgária két millió népének igényei és szükségletei azonosak lévén a román népével, e mellett ipara egyáltalában nincs, iparunk ott kellő versenyképesség mellett minden nehézség nélkül keltetve volna.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Ez volt számításunk — Kegyelmes Ur! — Csak hogy a román kormány merev, megközelíthetetlen magatartása, azon absurd követelések, melyekkel monarchiánkkal szemben fellépett, hogy kivitelének, illetve behozatalának kiereszközzölje a képzelhető legnagyobb kedvezményeket, holott a mi kivitelünkötől megtagadta a feltétlen szükséges és különben is a reciprocitás elvén alapuló engedményeket; hogy hazánk iparának és általában gazdaságának létfeltételeibe vágó oly követelményekkel és feltételekkel állott elő, a melyeket egy az ország érdekeit szíven viselő kormány semmi áron sem teljesíthetett a nélkül, hogy esetleg parciális érdekekért fel ne áldozza az ország összérdekeit. Belátjuk ezt — Kegyelmes Ur — nagyon is jól s habár e pillanatban a legbizonytalanabb jövőnek nézünk elébe, megnyugvással rendeljük alá érdekeinket az ország érdekeinek; örömmel konstatáljuk, hogy magas kormányunk az engedményekben addig ment, a meddig csak mehetett.

(Folytatás következik.)

Az iparos tanulók vizsgája és munkakiállítás.

A brassói állami alsófoku ipariskolánál, — mint lapunkban már is jeleztük volt, e hó 1—7-ik napjaiban tartattak meg az évi zárvizsgálatok. E jeles iskola, valamint a multban, ugy a jelenben is teljesen megfelelt hivatásának, melyet az azt fentartó államkormány és az iránta érdeklődő közönség hozzá fűzhet.

A tanulók száma ez évben 294 volt, kik a tanév kezdetén hét osztályba sorozva vezettettek a szeptember 15-től jun. 6-ig tartó tanéven át. Célja ez iskolának: értelmes és tisztességtudó ifjakká nevelni az iparos pálya ezen kezdő munkásait, közelebbi viszonyba hozni a műhelyt az iskolával s azt eszközölni, hogy a tanultságuk által gyakorlati ügyességük előmozdítván, a haladó korral versenyt tarthassanak s a maga idején iparuknak mivel s szakképzett munkásai s a hazának hasznos polgárai lehessenek. Ezen célhoz képest a vizsgák is két irányuak, u. m. elméletiek és gyakorlatiak voltak. Az elméleti vizsgán a tanulók értelmes feleleteiből s illedelmes magaviseletéből arról győződünk meg, hogy ez iskola módszerében szerencsésen egyesül a nevelői tapintat az atyai szigorral s hogy a növendékek nem csupán olvasás és írásban szereztek maguknak ismereteket, hanem ezzel kapcsolatban fogalmat szereztek arról is, hogy mi illik és mi nem szabad annak, ki magát a tisztességes emberek sorába akarja számíttatni. Elismerésreméltó sikert tanúsítottak továbbá a szám- és mértanban, könyvvitelben s egyéb tantárgyakban.

Az évi munkásság gyakorlati eredménye a munkakiállításban volt feltüntetve. Ott láttuk a tanulók szabadkézi- és mértani rajzait és egyes osztályonként a tökéletesség foka szerint összeállítva, melyek hivatva vannak az izlés fejlesztése, a kézügyesség gyakorlása által legbiztosabb alapját képezni minden mesterségnek, s örömmel konstatáltuk rajtok a szembetűnő haladást. — Ott láttuk továbbá kiállítva a tanoncok szakbeli munkáit.

Miután azon iskola rendtartása szerint csak olyan növendék kap a felszabadulás alapjául szolgáló iskolai bizonyítványt, ki mesterségében való jártasságát saját készítményü egy műdarab által kimutatni tudja, ez évben is kevés kivétellel csak olyanok állítottak ki, kik ez év lefolyása alatt felszabadulni akarnak.

A kiállításra a fémipar 5, a faipar 6, a ruházati ipar 50, a szövészeti ipar 9. más iparágak 4, összesen 74 kiállítóval voltak képviselve.

A kiállított tárgyak szakszerű megbirálását egy arra felkért bizottság végezte, melynek tagjai voltak: Vares György, Welzel János, Batik József, Kovács István cipészek; Roth Mihály, Ulbrich Antal szabók; Pap Ferencz, Siklódi István asztalosok; Darvas György, Donáth János, Vén Ferencz István, Szénási Sámuel eszmadiaák; Haluskai Vilmos rézműves, Szabó György lakatos, Zerbes Frigyes kovács, Töpfner Károly kádár, Szele István szijgyártó, Thruhl János harisnya-kötő és az ipariskola vezetője.

E bizottság véleménye alapján osztályoztatott a tanulók kézimunkában való jártassága. A kiállítás sikere általában véve jónak mondható. Sajnos azonban, hogy volt egy-két olyan munka is, melynek készítője a felszabadulásra alkalmasnak nem találtatott, mit azért tartok szükségásnek e helyen felemlíteni, hogy ha talán még most is volnának némelyek azon téves hiedelemben, hogy a mesterséget gyakorlat nélkül, szolgai foglalkozásban is ki lehet tanulni, ez esetből okuljanak. A kitűnőbb munkák minden szakból jutalomban részesültek; szintugy megjutalmaztatottak azon tanulók, kik jó magaviselet és szorgalmas tanulásban tündek ki.

E kettős célra a nagyméltóságú közokt. minisz-

ter ur által utalványozott 30 frt az ipartársulatoktól bejött 9 frt és egyesek adományából begyűlt 16 frt 10 kr összesen 55 frt és 19 kr fordított. Jutalmat nyertek a következők:

a) Fémiparosok közül: Hartl Vilmos, Hartl Ferencz 3 frt, Kovács János, Bielz Gusztávnál 3 frt, Kovács József, Szabó Györgynél 2 frt, Kurló József, Zerbesz Frigyesnél 2 frt.

b) Faiparosok közül: Gál György, Barabás Károlynál 3 frt, Schnábel Márton, ugyanott 2 frt.

c) Ruházati iparosok közül: Santa Ignác, Kónya Baláznál 2 frt, Freizler Rudolf, Vén F. Istvánnál, 2 frt, Silótyi Mihály, Szabó Andrásnál 1 frt, Pakucs József, Bagotai Ferencz 1 frt, Karaf Gy., Klues Jánosnál 1 frt, Klusch Frigyes, Veres Györgynél 3 frt, Itu Miklós, Kovács Istvánnál 2 frt, Jakab Mózes, Batik Józsefnél 1 frt, Talaba Tivadar, Schwarze Ágostnál 2 frt.

d) A szövészeti iparosok közül: Szigethi Béla, Arkeder Józsefnél 1 frt.

A jó magaviselet és szorgalmas tanulásért jutalmat nyertek:

Kópi Imre 2 frt, Vadasdi József 1 frt, Fink Pál 2 frt, Kozák József 1 frt, Schütthelm György 1 frt, Belle Béla 2 frt, Pakó Sándor 2 frt, Kellán Sándor 2 frt, Nagy József 1 frt, Leiner Sándor 2 frt, Pusch Károly 1 frt, Szentes András 2 frt, Halamka Adolf 2 frt, Tóth Ferencz 1 frt, Reich Áron 2 frt 10 kr.

A munkakiállítást szépszámu közönség látogatta, a többek közt lapunk szerkesztőjének kalauzolója mellett megnézte Binder Lajos erdélyrészi iparfelügyelő ur és Sándor József ur, az erdélyi magyar közmivelődési egyesület érdemes titkára, kik ez alkalommal iparügyben városunkban időztek, kik különösen a rajzokat hosszasan szemlélték s a látottak felett megelégedésüknek adtak kifejezést.

Vizsgák végeztével és a jutalmak kiosztása után nagys. Koós Ferencz kir. tanácsos és tanfelügyelő ur, ki kezdettől fogva minden vizsgán jelen volt, meleg szavakban adott kifejezést a jótanulók igyekezte felett érzett örömeinek s a gyengébbeket kitartásra és szorgalomra buzdítván az iparos tanulók tanévét bezárta.

Én is bezárom soraimat azon óhajtalással: vajha ugy az iparos tanulók, mint az iparos mester urak felfognak ezen közhasznú intézetnek nemes intencióját s igyekezni annak hasznát tömeges részvét s jóindulata támogatás által az iparos polgárság és a haza javára mentől inkább kiaknázni.

Tanügy.

A brassói magy. kir. állami elemi, polgári és szakiskolák 1885/6-ik tanévét bezáró közvizsgálatok rendje.

Junius 15-én d. e. 10—12-ig a polgári és elemi leányiskola és a bolonya külv. v. el. isk. róm. kath. vallásu tanulók hittani vizsgája.

Junius 16-án d. e. 8—10-ig a görög-keleti vallásuak a hittanból; 10—12-ig a róm. kath. vallásu polgári és elemi fiu-iskolák tanulói a hittani;

Junius 19-én d. e. 8—11-ig polgári leányiskola I-ső és polg. fiuisk. IV. osztály minden tantárgyból; d. u. 3—6-ig polg. leányisk. II. és polg. fiuisk. III. osztály minden tantárgyból;

Junius 20-án d. e. 10—12-ig az ev. ref. vallásu tanulók a hittanból saját templomukban; d. u. fél 3-tól fél 5-ig a polg. isk. tanulók ének- és zene-vizsgája; d. u. 5—6-ig testgyakorlatból;

Jun. 21-én d. e. 8—11-ig polg. leányisk. III. és polg. fiuisk. II. osztály minden tantárgyból; d. u. 3—6-ig polg. leányisk. IV. oszt. minden tantárgyból; 3—6-ig bolonya külv. el. isk. I. osztály;

Jun. 22-én d. e. 8—11-ig bolonya külv. el. iskolai II. és III-ik osztály; d. u. 3—6-ig bolonya külv. el. iskolai IV-ik és belvárosi elemi fiuisk. I. osztály;

Jun. 23-án d. e. 8—11-ig a belvárosi elemi leányisk. IV. osztály; 8—10-ig belv. elemi leányisk. I-ső párhuzamos osztály; 10—12-ig köbányai el. isk. I-ső párhuzamos osztály; d. u. 3—6-ig belv. elemi fiuisk. II-ik és leányisk. II. és leányisk. III. osztály;

Jun. 25-én d. e. 8—11-ig belv. elemi fiuisk. III. és leányisk. II. osztály; d. u. 3—6-ig belv. el. fiuisk. IV. és leányisk. I. osztály.

Jun. 26-án és 28-án a közép kereskedelmi és közép ipariskola vizsgái szaktárgyakként.

A vizsgák ugyanazon időben két teremben, a polgári iskolák helyiségeiben tartanak, a hol egyszersmind a leányiskolai tanulók női kézimunkái is a vizsgák folyama alatt ki lesznek állítva.

Fogarasmegye rovata.

— Megyeház felszentelés. —

Fogarás, jun. 9-én.

Lélekemelő ünnepélynek színhelye volt tegnap városunk. Az ujonnan épült szép megyeházát ekkor szenteltük fel szép ünnepélyességgel, melyre Budapest-ről lerándultak hozzánk Boér s Ullman képviselők is.

A legelső volt az épület felszentelése, melyet nagy ünnepélyességgel, együttesen végeztek Simon r. kath., Miku gr. kath., Dán gör. kel., Panczél ev. ref. s Ábrahám ág. ev. lelkészek. A felszentelésről egészen

H I R D E T M É N Y E K.

Ad 3724./1886. tllkvi számhoz.

(218) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Beer Ignác végrehajtónak Hentze Richard végrehajtást szenvedő elleni 8000 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő, Brassó határára fekvő, a brassói 8887. számú telekjegyző-könyben A + alatt foglalt 11201/1—11210/1. helyrajzi számú ingatlanokra az árverést 1124 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az 1886. évi június hó 12-ik napján délelőtti 9 órakor ezen kir. törvényszék telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10%-át — végrehajtató kivételével — készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényzikk 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1886. május hó 8-án.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Deési, elnök. Udvarnoki, jegyző.

Szám 128./1886. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alólirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. törvényzikk 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a brassói kir. törvényszéknek 2004./1886. szám alatti végrehajtást rendelő és a brassói kir. járásbírósnak 324./1886. számú kiküldetést tartalmazó végzése folytán Seewald Jakab brassói lakosok ellen 70 frt tőke, ennek 1885. évi augusztus hó 1-ső napjától számított 6%-os kamatai és eddig összesen 26 frt 05 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával lefoglalt és 420 frt 60 kr-ra becsült ingóságokra, u. m. házi butorok és ruhaneműek, az 1881. évi LX. t. cz. 120. §-a alapján mindazon végrehajtató, foglaltató és felülfoglaltató javára, kinek ezen hirdetmény kibocsátásáig foglalás fogantatott, — nyilvános árverezés útján el fognak adni.

Mely árverésnek a 3731.—86. sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán a helyszínen, vagyis Brassó, Bolonya városrész 240. h. sz. alatt leendő közlésére 1886. évi június hó 17-én d. e. 9 órája határidőül kitűzik.

Miről árverezni kívánók oly hozzáadással értesítenek, miszerint az érintett ingók az 1881. évi LX. törv. czikk 107. §-a alkalmazásával az említett törvényzikk 108. §-a szerint fizetendőleg fognak eladni.

Brassó, 1886. június hó 3-án.

Borsos Zsigmond,
(566) 1—1 kir. bírósági végrehajtó.

Aviso!

Sabadeanu J.

CZÍPŐ- ÉS KALAPRAKTÁRABAN

Nagy-utoza, 493. szám
a bolthelyiség változtatása miatt az összes cikkek leszállított áron adatnak el.

2—3

Szám 462./1886.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszterium az 1886. évi május hó 25-én kelt 28775. számú rendeletével a Segesvár—Fogarasi hadászati uton Fogaras—Galacz közt lévő Olt-híd ártéri részének helyreállítását 4818 frt 81 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkát fogantatásának biztosítása céljából az 1886. évi június hó 25-ik napjának délelőtti 10 órájára a fogarasmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkát végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedé-

lyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitiűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiával inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Fogarás, 1886. június hó 3-án.

(260) 1—3 Sompek József,
kir. főmérnök.

Szám 471./1886.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1886. évi június hó 2-án kelt 16880. számú rendeletével a Torda—Nagy-Szeben—Brassói államút 176—177. klm. szakaszán lévő Szkoréi meredek hegyi-út áthelyezési munkái helyreállítását 3561 frt 34 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1886. évi június hó 25-ik napjának délelőtti 10 órája a fogarasmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitiűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiával inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Fogarás, 1886. június hó 5-én.

(261) 1—3 Sompek József,
kir. főmérnök.

Szám 281./1885. és 55./1886.

végreh.

Árverési hirdetmény.

Alólirt kir. bírósági végrehajtó ezenel közhirre teszi, miszerint a megyesi kir. járásbírósnak ad I. 1885. évi 5646. és ad II. 111./1886. számú végrehajtást elrendelő és kiküldő végzése folytán ad I. Berethalom mezőváros közönsége, ad II. megyesi Karthmann Dániel végrehajtatók részére berethalmi lakos Evert Mór végrehajtást szenvedő ellen ad I. 629 frt 75 kr, ad II. 53 frt 60 kr. tőke s járulékaik iránt kielégítés- és biztosításképen bíróilag lefoglalt és 1206 frt-ra becsült ingóságokra a megyesi kir. járásbírósnak évi 5646./1885. és 111./1886. számú végzéseivel ad I. 629 frt 75 kr, ad II. 53 frt 60 kr tőke s járulékaik iránt a további kielégítési végrehajtás elrendeltetett.

Ennek folytán az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ügyvéd dr. Kein és dr. Oberth urak végrehajtató képviselők írásbeli jelentkezésére a 281./1885. és 55./1886. számú végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtatók, foglaltatók s felülfoglaltatók javára is, a mennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett törvényzikk 103. §-ára, az árverésnek Berethalomban végrehajtást szenvedő lakásán leendő megtartására határnapul 1886. évi június hó 23-ik napjának délelőtti 10 órája kitűzetik, a mikor a bíróilag lefoglalt 5 hordóban 600 erdélyi veder bor, 1 hordóban 120 veder 1885. évből bor, 15 vasabroncsos hordó, 2 drb pinsgai 3-éves ökör, 2 drb pinsgai 1 drb borjuzó és 1 drb fejős tehén kis borjuval, 1 fejős, szopó borjuval és egy borjuzó bivaltehen — a legtöbbet ígérőnek, az idézett törvényzikk 108. §-ában megállapított feltételek mellett, készpénzért, szükség esetén a becsáron alól is el fognak adni.

Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott törv. czikk 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alólírt kiküldött végrehajtónál vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a későbbben beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Medgyes, 1886. június hó 8-án.

(264) 1—1 Láng Róbert,
kir. bír. végrehajtó

Szám 472.—1886.

H I R D E T M É N Y.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1886. évi június hó 2-án kelt 13985. számú rendeletével a Torda—Nagy-Szeben—Brassói államút 199—200. klm. szakaszán lévő 344. számú híd kijáratási munkái helyreállítását 1181 frt 28 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkát fogantatásának biztosítása céljából az 1886. évi június hó 25-ik napjának délelőtti 10 órájára a fogarasmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkát végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitiűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiával inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe vétetni nem fognak.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Fogarás, 1886. június hó 6-án.

Sompek József,
kir. főmérnök.

(262) 1—3

Brassói helyi kiállítás.

Az alólirt bizottság felkéri mindazon kereskedő és iparos urakat, a kik a brassói helyi kiállításon részt venni kívánnak, szíveskedjenek ebbeli bejelentéseiket legkésőbb 1886. június hó 20-áig az alább jegyzett bizottsági tagoknál eszközölni, minthogy elkésztett bejelentések térbeosztás szempontjából figyelembe vehetők nem lesznek.

Bejelentések eszközölhetők, valamint a kiállítást illető felvilágosítások nyerhetők az alábbi uraknál:

Dr. Zell Vilmos, Porr Henrik, Goldschmied Lajos, Lexen Ede, Hornung L., Lang H., Schiel H., Porr Károly és Dressnandt Ede.

(265) 1—1

A brassói helyi kiállítás bejelentési bizottsága.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

(149b)

9—

Kovácsnai és Keresztesy

NŐI DIVAT- és KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

Brassó, főter

ajánlják a legnagyobb választékkal és legdivatosabb női ruhaszövetekkel ujonan ellátott raktárakat, u. m. lyoni selyem, faillek, merwelieuzok, bársonyok, gyapjú, beige, crepp, loden és cachmirok minden divatos színben és feketében. Női és férfi öltöny-kelmék (posztók), mosó creton satin és toillek a legszebb mintákban. Benedict Schroll-féle chifon, shirting és vásznak minden szélességben. Női és gyermek szalmakalapok és hozzátartozó diszek, u. m. csipke, virág, toll és szalagok; eső- és napernyők, írha, selyem, czérnakésztyűk minden ruha színben; továbbá legújabb mintájú csipke- és juttefüggönyök terítők, sofa, futó- és falszőnyegek igen előnyös árak mellett.

Megrendeléseket elfogadnak menyasszonyi és séta-háziruhák, eső- és porköpeny, felsők, mantillók készítésére pontos kiszolgálást és jutányos árak mellett.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Minden versenyt tulnyomó olcsó árak és szilárd kiszolgálást.

Figyelemre méltó

Tutsek E. temetkezési intézete Brassóban

Nagy-uteza 543. szám, a Montaldo-féle ezukrázattal szemben.

Alólirt temetkezési intézet ajánlja a nagyérdemű közönségnek előforduló halálesetek alkalmára jól berendezett raktárát, hol minden e szakmába vágó a temetkezéshez megkívántató cikkek dús választékban és feltűnő olcsó árakban találhatók.

Intézetemben bármikor szolgálhatok a legizlésteljesebben összeállított „Luxus” illetve finom halotti kiállításokkal is, melyeket nagyon illő árban számítok.

Továbbá átvállal intézetem mindennemű és rangu teljes kiállításokat. Kapu- és szobadiszítéket osztály szerint, olyformán, hogy az illető gyászoló családnak semmi utánjárásra nem lesz szüksége, melyeket gyorsan, pontosan, izlésteljesen összeállítva, és jutányos árban elvégez.

Raktáramon dús választékban találhatók külföldi készítésű galvanizozott pléh koszorúk porcellán virágokkal díszítve, ugyancsak nagy kiválasztás a legelső bécsi gyártmányú művirág-sirkoszorúkból.

Koszorú-szalagok minden színben, a legolcsóbbtól a legfinomabb fajtáig.

Az intézet saját hallotti diszkocsija

a szükségelt halottvivőkkel együtt a nagyérdemű közönség becses rendelkezésére áll minden időben.

Bizományi gyári raktár a bécsi orsz. szab. hermetizált légmentes éczkopo-sókból minden nagyságban sima és diszes kiállításban.

Nagy raktár saját gyártmányú fakoporsókból minden fajta és nagyságban a legválasztékosabb kiállításokban és olcsó árakban.

Végül pedig utánjárás megkímélés és kényelem tekintetéből, van szerencsém a nagyérdemű közönséget tiszteltetl értesíteni, hogy a brassói hallotti társaságban beállt tagoknak a halálesettel esedékesse vált részvényük »könyvecskéjük» intézetemnél készpénz gyanánt fogadtatik el a teljes értékben.

Előforduló haláleseteknél bátor vagyok a nagyérdemű közönség becses pártfogását kérni, és maradok kiváló tisztelettel

TUTSEK E.,

temetkezési intézet-tulajdonos.

(52) 8—24

Vidéki megrendelések azonnal eszközöltenek.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetem Könyvtára - BCU Cluj-Napoca.